

- Asistența medicală geriatrică în Republica Moldova. Anatolie NEGARĂ, Vasile PARASCA. // *Arta Medica*, Nr. 2 (49), 2012. Ediție specială. I-a Conferință Internațională de Geriatrie și Gerontologie din Republica Moldova. ISSN 1810-1852
83D:\Desktop\%AEn+geriatrie+moldova"https:\www.google.com\search?client=firefox-b-dHYPERLINKhttps://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=speciali%C8%99ti+%C3%AEn+geriatrie+moldova.

PARTICULARITIES OF THE ABILITY TO PLAN WORK ACTIVITY FOR PUPILS WITH MENTAL DISABILITIES
PARTICULARITĂȚILE CAPACITĂȚII DE A PLANIFICA ACTIVITATEA DE MUNCĂ LA ELEVII CU DIZABILITĂȚI MINTALE

*Viorica Cerneavschi, dr., lector univ.,
Stratan Valentina, dr., conf.univ.
Catedra Asistența Socială,
UPS „Ion Creangă”
Department of Social Work,
UPS "Ion Creanga"*

***Abstract.** This article presents the research results of the level of training of work capacity planning for pupils with mental disabilities in Technology Education classes. The obtained results show that the activity planning for most pupils is insufficiently formed and superficially expressed, in some of the pupils it is not formed. The reason for this situation can be explained by the fact that the formation of this capacity does not occur spontaneously, chaotically in any activity, but requires a work with a special purpose oriented by the pedagogue.*

***Key-words:** pupils with mental disabilities, culture of work, capacities, planning / design, work activity.*

În pedagogie cultura muncii este considerată ca o abilitate de a planifica rațional, de a organiza activitatea sa și a colegilor, respectând disciplina muncii pentru a îndeplini sarcinile generale de muncă [15, p. 345]. Studiul realizat de Романова Т.В. (2006) [14] evidențiază, că la începutul sec. XXI în știința pedagogică modernă existau diverse abordări științifice și teoretice în ce privește înțelegerea esenței, conținutului și elementelor componente ale culturii muncii. În accepția savantului cultura muncii include cunoștințe generale despre bazele producției, abilități simple și complexe de muncă, organizarea și plănuierea activității de muncă. Autorul subliniază, că formarea culturii muncii la elevii din clasele primare pune bazele pentru dezvoltarea și aprofundarea procesului de formare în etapele ulterioare ale educației.

În cadrul Educației tehnologice, constată Батышев С.Я., elevii dobândesc cunoștințe, priceperi și deprinderi generale de muncă. Autorul menționează că acestea constituie fundamentul formării profesionale ulterioare [9, p. 26], astfel că o particularitate esențială a priceperilor generale de muncă o constituie structura lor identică pentru toate profilurile instruirii prin muncă și posibilitatea formării pe tot parcursul învățării. În priceperile generale de muncă Батышев С.Я. include cele de planificare, control, măsurare, organizarea locului de muncă, coordonarea mișcărilor, efectuarea de calcule, autocontrolul [ibidem, p.17]. Totodată, cunoștințele și abilitățile generale de muncă sunt considerate fără diferențierea lor în raport cu nivelul desăvârșirii proceselor de muncă.

Aria noțiunii de organizare a culturii muncii, după Милерян Е.А., include următoarele elemente de bază: pregătirea instrumentelor și locului de muncă; menținerea ordinii în procesul muncii; folosirea rațională a materialelor, eforturilor și timpului de muncă; lucrul prin divizarea obligațiilor în doi, echipă și respectarea normelor tehnicii securității [11, p. 79]. Autorul identifică trei grupe de competențe: constructiv-tehnice, organizațional-tehnologice, operaționale și de control [ibidem, p. 83]. Această clasificare este reflectarea cea mai completă a tuturor etapelor procesului de muncă, motiv pentru care le considerăm importante pentru elevi să le stăpânească până la sfârșitul claselor primare pentru a asigura un nivel suficient de formare a culturii muncii.

Organizarea muncii în activitatea pedagogică constituie, în studiile efectuate de Marinescu M. (2014), Robu M. (1999), unul din rezultatele metodologice relevante, cercetătorii considerând important a menționa caracterul integral și sistemic al culturii muncii pedagogului. Astfel, cultura muncii este abordată prin prisma abilităților de organizare a muncii ce include următoarele componente structurale: planificarea activității, organizarea locului de muncă, asimilarea metodelor raționale de muncă, de control, autocontrol, reglarea procesului de lucru [5, p. 125; 8, p. 94-95].

Indiferent de profesia ce se va dobândi și exercita, afirmă Bontaș I. (1996), se cere cu necesitate o pregătire tehnologică generală, o formare a culturii muncii care să ofere posibilități oricărei persoane să facă față intensităților vieții sociale și profesionale [2, p. 64].

Cercetarea efectuată de Badâr C. constată, că capacitatea de muncă a elevilor cu dizabilități mintale depinde de un șir de factori și este instabilă [1, p. 36-38]. Unele studii au determinat diminuarea la acești elevi a rezistenței la eforturi fizice (Cernic E.S.) [apud 1], precum și nedeveloparea motricității (Robanescu A. [7]). Prin urmare, menționăm că capacitatea de muncă scăzută este tipică copiilor deficienți mintal, manifestându-se prin surmenaj și extenuare rapidă în cazul îndeplinirii eforturilor la lecțiile de Educație tehnologică.

Efectuând diferențierea elevilor deficienți mintal din clasele primare în procesul Educației tehnologice, Gînu D. [4] relevă faptul, că particularitățile capacității de muncă sunt determinate de tipul activității nervoase superioare și de particularitățile psihomotrice. Autoarea ne demonstrează existența corelației dintre dinamica capacității de muncă și gradul de dezvoltare a psihomotricității, nivelul de dezvoltare a abilităților de programare, de organizare și de control.

Raileanu A. (1998) cercetând formarea culturii muncii la elevii cu deficiențe psihofizice reiterează că situația devine mult mai complicată în cazul formării în una din profesii, care necesită cunoștințe și aptitudini minime specifice și o cultură înaltă de pregătire. Acești copii nu se pot integra în societate fără a avea o cultură a muncii, exprimată în performanțe de planificare, organizare și control – fundamente ale intensificării Educației tehnologice [6, p. 196].

În cadrul Educației tehnologice, subliniază Батышев С.Я., elevii dobândesc cunoștințe, priceperi și deprinderi generale de muncă. Autorul menționează, că deprinderile generale de muncă, cum este planificarea, controlul/autocontrolul, măsurarea, organizarea locului de muncă, coordonarea mișcărilor, efectuarea de calcule constituie fundamentul formării profesionale ulterioare [9, p. 17-26].

Милерян Е.А. a determinat deprinderile generale de muncă drept calități de personalitate importante pentru fiecare profesie și permit realizarea scopului prin utilizarea rațională a metodelor, mijloacelor și procedeele de îndeplinire a sarcinii. Autorul consideră, că priceperea de a planifica, organiza și controla activitatea de muncă se referă la categoria priceperilor dificile atât prin procesul de formare, cât și aplicarea lor conștientă. De asemenea, Милерян Е.А. [11]

evidențiază cele mai importante deprinderi generale de muncă - constructiv-tehnice (de orientare/organizare), organizațional-tehnologice (de proiectare) și operațional-evaluative (de control), sau referindu-ne nemijlocit la activitatea de muncă, acestea sunt: orientarea în sarcina de muncă, planificarea prealabilă a realizării însărcinării, îndeplinirea autocontrolului.

Planificarea acțiunilor este o componentă importantă, o etapă de bază ce determină eficiența oricărei activități umane. În aspect psihologic programarea constituie o activitate rațională, reglată de conștientizarea rezultatului așteptat, procesul îndreptat spre alegerea căilor, mijloacelor, procedeele și acțiunilor succesive, ce urmărește realizarea scopului scontat. Perceperea scopului, înțelegerea sarcinilor este garanția succesului oricărei activități [13, p. 8]. În acest sens, planificarea este determinată de conținutul și particularitățile specifice ale activității de muncă. În aspect general ea presupune orientarea prealabilă în însărcinare, evidențierea particularităților specifice ale materialului și a operațiilor, stabilirea anumitor legături și atitudini, consecutivitatea acțiunilor. Orice plan necesită flexibilitate în realizarea sa, evidența schimbărilor ce au loc în procesul îndeplinirii [3, p.43].

Gînu D. menționează, că abilitatea de planificare/proiectare a muncii este una din particularitățile distincte ale activității. Procesul de planificare constă în conștientizarea obiectivelor muncii, în conceperea metodelor și mijloacelor pentru realizarea sarcinii, în evidențierea unui șir de acțiuni, care ghidează îndeplinirea scopului scontat și plasării în consecutivitate temporală și spațială [4, p. 83].

Problema planificării este reflectată într-un șir de lucrări legate de psihologia activității de muncă. Ea a fost tratată de către Гозова А. Р. (1979), Ителсон Л. Б. (1973), Чебышева В.В. (1983) ș.a. Acești autori au relevat semnificația deosebită a abilității de planificare a activității de muncă la diferite niveluri, începând de la operații care au nevoie de muncă manuală și terminând cu profesii complexe ale sferei moderne de producere.

Abilitatea de a planifica corect efectuarea viitoarei sarcini permite a reduce cheltuielile neproductive de timp, concentrarea maximă de timp pentru executarea operațiilor auxiliare, să aleagă acea cale de configurarea a articolului, care permite a finisa lucrul în termenii cei mai scurți, prin respectarea cerințelor tehnologice [ibidem, p.84].

Mecanismele psihologice ale procesului de programare/planificare, analizate în numeroase investigații, demonstrează complexitatea acestui proces psihic, care include procese intelectuale, volitive și emotive. De aici se poate remarca, că planificarea activității de muncă de către elevii cu dizabilități mintale se caracterizează printr-un șir de particularități specifice [1, p. 89].

Elevii cu dizabilități mintale nu știu să anticipeze verbal acțiunile practice (Popovici D.-V. 2000; Лубовский В.И., 1978; Билевич Е.А., 1974; Stratan V., 1994), nu conștientizează ordinea acțiunilor ce au sau vor avea loc (Еременко И.Г., 1973; Шинкаренко В.А., 1990; Badâr С., 1998), denotă neconștientizarea autocontrolului în sporirea calității lucrului (Мирский С.Л., 1965; Пинский Б.И., 1969; Badâr С., 1998; Gînu D., 1995). Practic, elevii tind spre îndeplinirea însărcinării, însă o fac inconștient, fără a manifesta efort intelectual, fapt relatat în cercetările din domeniul oligofrenopedagogiei, remarcând slaba dezvoltare a procesului de anticipare la ei. Neajunsurile activității de orientare și, prin urmare, și a planificării activității sunt condiționate de insuficiența formării procedeele necesare pentru o activitate cu un scop bine determinat (Выготский Л.С., 1976; Букун Н.И., 1983; Radu Gh., 1987) [3, p. 43].

Primele dificultăți, subliniază Badâr С., ce apar la elevii cu dizabilități mintale în procesul muncii asupra articolului, sunt legate de insuficiența orientării anticipate în însărcinare. Elevii cu

dizabilități mintale nu știu să anticipeze verbal acțiunile practice, nu conștientizează ordinea acțiunilor ce au să aibă loc [1, p. 89-90].

Drept particularitate distinctivă a dezvoltării capacității de planificare la elevii cu dizabilități mintale este faptul, că aceasta se formează în legătură directă cu dezvoltarea independenței acțiunilor. Independența depinde, mai întâi de toate, de capacitatea de organizare rațională a muncii, de orientarea în sarcină (înțelegerea însărcinării, formarea închipuirilor despre construcția, forma, dimensiunile detaliilor și a obiectului confecționat, materialul utilizat ș.a.), de programarea realizării și controlul îndeplinirii ei, de aplicarea deprinderilor de calcul, măsurare și marcare, de folosirea experienței acumulate, de stabilirea legăturilor de cauză și efect în procesul muncii (Badâr C., 1998; Danii A., 1990; Gînu D., 1995; Stratan V., 2006; Бондарь В.И., 1969; Сечковская Л.Г., 2015; Шинкаренко В. А., 2013 etc.). Cercetările efectuate remarcă nivelul scăzut al independenței, apreciate drept particularitate caracteristică și, totodată, ca neajuns al activității de muncă a elevilor cu dizabilități mintale [3, p.43-44].

Cercetarea efectuată de Gînu D. vine să concretizeze, că nede dezvoltarea capacităților de muncă și nivelul de independență scăzut caracterizează activitatea de muncă a elevului cu dizabilități mintale, atribuind activității un caracter reflector, imitativ [4, p. 85]. Această categorie de copii este predispusă să execute acțiunile independente numai la indicația nemijlocită a învățătorului sau în baza imitării, deoarece le este dificilă înțelegerea independentă a consecutivității acțiunilor [1, p. 91].

Ликий В. С. (1986) subliniază importanța utilizării diferitelor tipuri de instrucțiuni: desfășurate, prescurtate, curente, etapizate ș.a., varierea cărora contribuie la dezvoltarea independenței elevilor [10].

Elevii cu dizabilități mintale obișnuiesc să treacă la îndeplinirea lucrărilor practice fără o analiză prealabilă a articolului și a condițiilor de efectuare, nu încearcă să-și stabilească din timp un plan al acțiunilor sale. Aceasta se explică nu numai prin tendința de a căpăta rezultate vizibile, dar și prin incapacitatea copiilor de a realiza activități preventive de orientare și planificare, la fel și prin neînțelegerea semnificației acestor acțiuni [1, p. 92].

Ca și orice activitate intelectuală, planificarea este direct dependentă de dezvoltarea vorbirii. Cercetările savanților Поповici D.-V., 2000; Билевич Е.А., 1974; Выготский Л.С., 1976; Дульнев Г.М., 1969; Лубовский В.И., 1978; Петрова В.Г., Белякова И.В., 2004 ș.a. au constatat, că elevilor cu dizabilități mintale le este caracteristică nede dezvoltarea legăturilor între activitatea intuitiv-practică și cea verbală. Aceasta se manifestă nu numai în incapacitatea de a reproduce instrucțiunea verbală, a se conduce de varianta ei desfășurată, care conține indicații asupra îndeplinirii unui număr de operații, dar și în calitatea redusă a dării de seamă verbale despre lucrul îndeplinit [3, p.44].

Subdezvoltarea activității de gândire și vorbire se reflectă în subdezvoltarea activității lor cognitive, nivelul scăzut de posedare a metodelor generale de îndeplinire a lucrărilor independente implică dereglarea caracterului acțiunilor executate. Aceasta se reflectă în formarea insuficientă la elevii cu dizabilități mintale a abilităților de a-și planifica activitatea [4, p.86].

Мирский С.Л. [12] a remarcat faptul, că neajunsurile planificării se explică prin capacitatea redusă de a acționa în plan intern (a construi cu ajutorul imaginației modele dinamice ale obiectului în schimbare), să reamplaseze în gând poziția și forma obiectului.

Deci, elevii cu dizabilități mintale întâmpină dificultăți în procesul analizei modelului; alcătuirea planului de lucru care urmează a fi îndeplinit, prezentarea prin instrucțiuni orale este dificilă, fapt ce ține de dereglarea funcției reglatorii a vorbirii.

Neajunsurile procesului de orientare în sarcina primită și a planificării îndeplinirii acesteia, subliniază Badâr C. generează formarea unei închipuiri parțiale, incomplete a rezultatelor finale și a celor intermediare ale muncii. În conștiința elevilor nu se formează imaginea suficient de clară a etalonului, verificând cu care și-ar putea controla activitatea [5, p. 92-93].

Cercetarea experimentală a cuprins evaluarea și determinarea la elevii claselor primare din școala auxiliară a capacității de planificare a activității de muncă drept componentă importantă a culturii muncii. În experimentul de constatare au participat 36 de elevi de clasele primare (clasa a IV-a) din patru școli auxiliare din Republica Moldova. Am identificat nivelul de formare a capacității de planificare a activității de muncă la elevii cu dizabilități mintale în cadrul orelor de Educație Tehnologică. Pentru a testa capacitatea de planificare a activității de muncă au fost elaborate sarcini speciale, extrase din curriculumul disciplinar pentru clasa a IV-a a școlii auxiliare, cărora le-au fost aduse adaptări curriculare în modul de realizare, altele se verificau paralel în timpul îndeplinirii sarcinilor de muncă deja descrise, dar care necesitau măsurări și lucrări grafice.

Capacitatea de a planifica activitățile a fost testată prin efectuarea graduală a trei sarcini. La prima însărcinare s-a efectuat o conversație, prin intermediul căreia s-a constatat dacă elevii posedă deprinderea de a-și organiza prealabil activitatea de muncă. Elevii au fost rugați să răspundă la următoarele întrebări: "De la ce veți începe lucrul?"; "Care este semnificația planificării muncii, menținerea ordinii la locul de muncă?"; "Cum se elaborează planul executării însărcinării?"; "Ce etape principale ale executării sarcinii de muncă știți?". În timpul conversației am identificat: sunt oare elevii capabili să evidențieze principalele etape de lucru; să asimileze consecutivitatea rațională a unor condiții; ce deprinderi dețin în domeniul planificării; ce capacități le lipsesc elevilor.

La următoarea sarcină elevilor li s-a propus un plan "deformat" de fabricare a unui produs simplu, cu ratarea/omiterea operației de bază – asamblarea. Pentru a confecționa din carton un toc pentru foarfece copiilor li s-a propus un astfel de plan: marcarea desfășuratei tocului pentru foarfece; decuparea piesei; identificarea punctelor de pliere; plierea piesei; decorarea cu aplicație; măsurarea lungimii foarfecilor. Copiii erau rugați să răspundă la întrebarea dacă e posibil de îndeplinit lucrarea după acest plan. De asemenea, să facă rectificările respective: să determine etapa omisă și să distribuie toate etapele consecutiv.

Sarcina a treia de verificare a formării deprinderii de planificare prevedea elaborarea independentă a planului de confecționare a aplicației „Floarea”. Elaborarea independentă a planului activității ne-a permis să clarificăm pe cât de rațional și exact elevii pot să-și anticipeze viitoarea activitate. Datorită faptului că planificarea independentă, comparativ cu planul deformat, constituie o procedură mult mai complicată, pentru evaluarea acestei etape am folosit alte criterii. Criteriile aplicate pentru analiza datelor și rezultatelor executării ambelor însărcinări sunt expuse în tabelul 1.

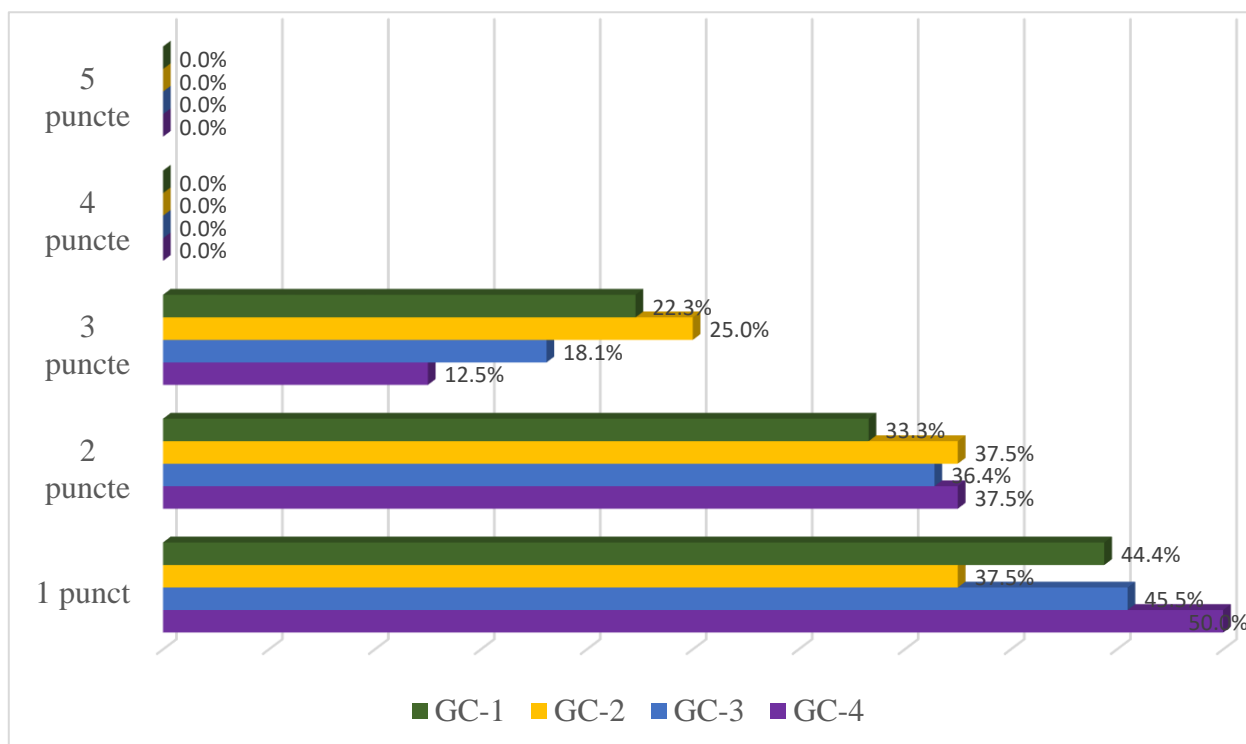
Tabelul 1. Formarea capacității de planificare a activității

Criteriile de apreciere a formării capacităților	Numărul elevilor în grup/%			
	GC-4	GC-3	GC-2	GC-1
	8	11	8	9
<i>I. Modificarea planului deformat.</i> 1) Corespunderea totală a planului tehnologiei de confecționare- 5 puncte	-	-	-	-

2) În esență planul e corect: - dar nu se ține cont de specificul însărcinării- 4 puncte - ordinea operațiilor nu este rațională- 3 puncte - nu se ține cont de specificul însărcinării și ordinea operației nu-i rațională- 2 puncte	2/25%	4/36,4%	1/12,5%	2/22,2%
3) Necorespunderea totală a planului tehnologiei de confeccionare- 1 punct	6/75%	7/63,7	7/87,5%	7/77,7%
<i>II. Planificarea independentă</i>				
1) Sunt rațional planificate toate operațiile – 5 puncte	-	-	-	-
2) Sunt planificate operațiile de bază- 4 puncte	2/25%	1/9,1%	1/12,5%	2/22,2%
3) Sunt planificate toate operațiile, dar nu rațional- 3 puncte	1/12,5%	3/27,2%	2/25%	2/22,2%
4) Sunt planificate operațiile de bază, dar nerațional- 2 puncte	1/12,5%	2/18,2%	2/25%	1/11,2%
5) O parte din operațiile de bază este omisă sau sarcina nu este îndeplinită- 1 punct	4/50%	5/45,5%	3/37,5%	4/44,4%

Pentru o comparație mai amplă și vizibilă a nivelului de formare la elevi a capacității de planificare, am determinat în procente valoarea medie a punctajului formării acestei capacități pentru fiecare grup de cercetare. Rezultatele sunt prezentate în figura 1.

Analiza datelor din tabelul 1 și figura 1 relevă faptul, că deprinderea de a planifica activitatea la cea mai mare parte a elevilor este insuficient formată și superficial exprimată, iar la unii din elevi ea este lipsă, nu este formată.

Fig. 1. Nivelul de formare a capacității de planificare a activității

Din analiza datelor obținute am constatat că:

- cunoștințele și capacitățile care stau la baza culturii muncii necesită o formare intenționată și sistematică;
- achiziționarea unui component al culturii muncii favorizează formarea altui component;
- planificarea activității la cea mai mare parte a elevilor este insuficient formată și superficial exprimată, la unii din elevi ea nu este formată. Motivul acestei situații poate fi explicat prin faptul că formarea acestei capacități nu decurge în mod spontan, haotic în orice activitate, ci necesită o muncă cu un scop special orientat al pedagogului.

Bibliografie

- BADÂR, C. *Fundamente psihopedagogice ale Educației tehnologice în școala ajutătoare*. Teza de doctor în psihologie. Chișinău, 1998. 170 p.
- BONTAȘ, I. *Pedagogie*. Ediția a III-a. București: ALL EDUCAȚIONAL, 1996. 315 p. ISBN 973-9229-23-9.
- CERNEAVSCHI, V. *Formarea culturii muncii la elevii cu dizabilități mintale*. Teză de doctor în științe pedagogice. Chișinău, 2018.
- GÂNU, D. *Psihologia diferențierii elevilor cu deficiența mintală în procesul educației tehnologice*. Teza de doctor în științe psihologice. Chișinău, 1995. 161 p.
- MARINESCU, M. *Manualul profesorului de educație tehnologică*. București: Pro Universitaria, 2014. 230 p. ISBN 978-606-26-0031-0.
- RAILEANU, A. *Formarea culturii muncii la elevii cu deficiențe psihofizice-condiția de integrare*. In: Integrarea școlară și socială a copiilor cu cerințe speciale. Simpozionul internațional. Chișinău: Epigraf, 1998. 264 p.
- ROBANESCU, N. *Reeducarea neuro-motorie. Recuperare funcțională și readaptare*. Ed. a III-a revizuită și adăugată. București: Medicală, 2001. 282 p.

- ROBU, M. *Parametrii reușitei lecției de artă plastică în școala primară*. In: Pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice în domeniul învățământului preșcolar și preuniversitar, Chișinău, 1999, p. 94-95.
- БАТЬШЕВ, С.Я. *Трудовая подготовка школьников: Вопросы теории и методики*. Москва: Педагогика, 1981. 192 с.
- ЛИКИЙ, В.С. *Исследование уровня самостоятельности учащихся вспомогательной школы*. Кишинев: Штиинца, 1986. 76 с.
- МИЛЕРЯН, Е.А. *Психология формирования общетрудовых умений*. Москва: Педагогика, 1973.
- МИРСКИЙ, С.Л. *Методика профессионально-трудоового обучения во вспомогательной школе*. Пособие для учителя. (2-ое изд. перераб.). Москва, 1988.
- ПАВЛОВА, Н.П. *Типологические особенности учащихся в овладении общетрудовыми умениями*. В сб.: Типологические особенности учащихся вспомогательных школ в трудовом обучении. Москва: Изд-во АПН СССР, 1983. 99 с.
- РОМАНОВА, Т.В. *Формирование культуры труда у младших школьников в системе дополнительного образования*. Дисс. канд. пед. Наук. Чебоксары, 2006. 246 с.
- *Современный словарь по педагогике*. Сост. РАПАЦЕВИЧ Е.С. Минск: Современное слово, 2001. 928 с. ISBN 985-443-239-4.

ASPECTE ALE SUPERVIZĂRII ASISTENȚILOR SOCIALI ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI COVID-19

ASPECTS OF SOCIAL WORK SUPERVISION DURING THE COVID-19 PANDEMIC

*Sergiu OCERETNÎ, șef interimar al DGPDC, mun. Chișinău
doctorand, Școala Doctorală de Științe Sociale (USM)
ORCID:0000-0002-4648-7921*

Rezumat. Pentru Republica Moldova supervizarea asistenților sociali reprezintă acea intervenție profesională insuficient valorizată. Importanța supervizării este recunoscută în multe țări, iar beneficiile sunt incontestabile. În acest articol, autorul descrie aspecte ale supervizării asistenților sociali din cadrul Direcției generale pentru protecția drepturilor copilului mun. Chișinău în contextul pandemiei COVID-19.

Cuvinte cheie: beneficiar, intervenție, supervizare, asistent social, supervisor, supervizat

Abstract. For the Republic of Moldova, the supervision of social workers represents that insufficiently valued professional intervention. The importance of supervision is recognized in many countries, and the benefits are undeniable. In this article, the author describes aspects of the supervision of social workers within the General Directorate for the Protection of the Rights of the Child in Chisinau in the context of the COVID-19 pandemic.

Key-words: beneficiary, intervention, supervision, social worker, supervisor, supervised

Perioadele de criză, inclusiv cea provocată de pandemia COVID-19, comportă implicații asupra organizării și desfășurării activității profesionale în toate sectoarele. În mod special pot fi afectate domeniile profesionale care au ca scop asistarea persoanelor vulnerabile în raport cu pandemia. În aceste condiții arderea sau epuizarea profesională este un fenomen care necesită o